

A un mes després del Nadal

Han passat unes setmanes després de celebrar el Nadal. Molts han tornat a la feina i sembla que les vacances s'hagin oblidat. I, d'altres, els estudiants, potser es troben enmig del període d'exàmens o han superat les recuperacions. **Ens proposem recordar, que en llatí significa tornar a passar pel cor, en tres vessants, el Nadal.**

El primer d'ells és històric. Al Nadal recordem una bogeria. Déu s'ha encarnat. És a dir, en la persona del seu Fill Jesús, s'ha fet un com nosaltres. "El qui és la Paraula, s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres" (Jn 1, 14). Un dels grans misteris de la nostra fe.

Déu s'ha fet solidari amb els éssers humans, de la forma més radical possible. Excepte en el pecat, perquè aquesta realitat ens deshumanitza. Però s'ha encarnat en unes condicions determinades. En una família humil, nascut en una establia sense luxes, més aviat poc acollidora; visitat pels pastors, marginats de l'època; sent refugiat a Egipte. "Tingut per un home qualsevol s'abaixà i es féu obedient fins a la mort i una mort en creu" (Fl 2, 7d-8). Llegim un dels evangelis de la infància –Mateu o Lluc- i com deia Sant Ignasi: "*Después reflexir, para sacar algún provecho de cada cosa de éstas*". És a dir, apliquem-ho a la nostra vida.

Iniciem el segon pas. Recordem com hem celebrat el nostre Nadal. Potser hem fet el Pessebre, que es devia semblar poc a les condicions de misèria on va néixer Jesús. Hem participat a l'Eucaristia del Gall i a les dominicals preceptives. Hem col·laborat en alguna campanya solidària. Hem pregat més intensament o hem participat en un recés. Hem decidit reconciliar-me amb algú o reprendre la comunicació o escrit targetes per felicitar les festes. Hem acordat quins són els nostres compromisos de cara a l'any vinent. Totes i cada una d'aquestes accions són lloables.

Segurament, de forma paral·lela hem visitat altres temples, com els centres comercials. Hem participat en un seguit d'àpats on ens hem afartat. Hem hagut de comprar els Reis pensat en les nostres persones properes –o en aquelles que hem rebut per compromís i que no ens hem esforçat per canviar la nostra relació com en els "amics invisibles"- per descobrir que els hi podria fer "gràcia". Ja no hem ens hem esforçat en pensar en la utilitat dels regals perquè tenim cobertes les nostres necessitats. Sempre es pot regalar l'últim model d'ipod o de mòbil. O els últims jocs. Perquè després d'un any els de l'any passat no són d'última generació. Potser hem dedicat més temps a aquesta part més comercial, més externa, que no pas a recordar el veritable sentit del Nadal.

Ens deixem emportar pels nostres desitjos, per les comparacions... que ens creen necessitats secundàries i que ens fan oblidar allò essencial. Quan temps hem pensat o hem intentat tenir una atenció especial per les persones a les quals hem fet els regals. O quant temps hem escoltat atentament als nostres familiars durant els àpats, ens hem interessat realment per ells o hem parlat amb aquells amb els que la nostra relació no és adequada. No es tracta de no celebrar, sinó de fer-ho amb sentit.

Per últim, intentem unir les dues reflexions i tindrem una tercera vàlida per l'any nou que hem començat. Retornem al context on va néixer Jesús. Hem subratllat deliberadament la seva pobresa. Que no va ser buscada, sinó acceptada i viscuda en solidaritat amb els milions de persones que tampoc l'han cercat. Al nostre país aquest Nadal hem viscut una situació especial i similar: la crisi econòmica. N'hem sentit parlar tant. No volem entrar en masses reflexions perquè ara és habitual que sigui notícia. **Quantes persones coneixem afectades per la crisi?** Potser no en coneixem cap, si volem ser compassius –patir amb- ens hauríem d'apropar a aquestes realitats. Si la resposta ha estat afirmativa, ells han celebrat el Nadal de la mateixa manera que nosaltres? Potser la seva situació ens recorda la d'aquell Nen "que s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres". Aquesta reflexió ens pot ajudar a tenir criteris de

cara al curs vinent per viure un Nadal més autèntic. Encara ens queda un any per preparar-nos i ser més sensibles a les injustícies de la nostra societat. És un dels meus reptes per aquest nou any, per la meva conversió personal que em permeti seguir de més a prop a aquest Nen que s'ha fet home per nosaltres.

Òscar Fuentes sj (ofuentes@jesuites.net)

Si voleu aprofundir en el tema del consumisme i les seves implicacions: [Consumeixo = existeixo?](#) de Adela Cortina i Ignasi Carreras. Quaderns de Cristianisme i Justícia, 123

